

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Γιατί δεν μπορώ να φανταστώ την Αυστραλία χωρίς Αβορίγινες

«Και τώρα τι θα γενούμε χωρίς βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις.»

(Κ. Π. Καβάφης)

Ημέρα της Αυστραλίας χθες, ημέρα πανηγυρισμών της εθνικής γιορτής για τους απόγονους των εποίκων που ανακάλυψαν μια άγνωστη χώρα και την κατέκτησαν. Όμως, αυτή η γη δεν ήταν έρημη χωρίς κατοίκους και για τους απογόνους των πρώτων κατοίκων της η ημέρα αυτή δεν είναι για πανηγυρισμούς, αλλά για θρήνο, για πένθος, ημέρα εισβολής στη χώρα τους από αυτοκρατορικές δυνάμεις.

Σας παρακαλώ, μην αρχίσετε να μου λέτε πως οι αυτόχθονες ήταν βάρβαροι και απολίτιστοι, που ευτυχώς ήρθαν οι ξανθοί και γαλανομάτες φιλεύσπλαχνοι Ευρωπαίοι για να τους εκπολιτίσουν, επειδή οι νικητές γράφουν την ιστορία όπως τους συμφέρει. Βάρβαροι ήταν οι κατακτητές πρόγονοι αυτών που τώρα χύνουν ποταμούς δακρύων επειδή η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία.

Μήπως έγινε χθες μνημόσυνο για τους Αβορίγινες που το 1788 και εκατοντάδες χρόνια αργότερα σκοτώθηκαν, δηλητηριάστηκαν, έζησαν δούλοι, οι γυναίκες τους βιάστηκαν και τα παιδιά τους εξαφανίστηκαν από τις αγκαλιές των μανάδων τους..

Οι λευκοί κατακτητές δεν τους εκπολίτισαν, τους μόλυναν με αφροδίσια νοσήματα και άλλες αρρώστιες που μετέφεραν στις αποσκευές τους, τους έκαναν αλκοολικούς και τοξικομανείς και τους περιόρισαν μακριά από τις πόλεις που έφτιαξαν.

Ήταν απολίτιστοι οι Αβορίγινες; Όχι βέβαια, απλά ο πολιτισμός τους ήταν διαφορετικός από τον δικό μας, αλλά ήταν πολιτισμός με ιστορία, με μύθους και παραδόσεις. Ήταν ηλίθιοι και ανεπίδεκτοι μαθήσεως; Όχι βέβαια, αντίθετα, διακρίθηκαν όποτε τους δόθηκε η ευκαιρία.

Ποιος δεν θυμάται την ηρωίδα ολυμπιονίκη Κάθι Φρίμαν, τον παγκοσμίου φήμης ζωγράφο Αλμπερτ Ναματζίρα, ή τον ποδοσφαιριστή Τσαρλς Περκινς; Θα μπορούσα

Μήπως έγινε χθες μνημόσυνο για τους Αβορίγινες που το 1788 και εκατοντάδες χρόνια αργότερα σκοτώθηκαν, δηλητηριάστηκαν, έζησαν δούλοι, οι γυναίκες τους βιάστηκαν και τα παιδιά τους εξαφανίστηκαν από τις αγκαλιές των μανάδων τους.

να γεμίσω δύο σελίδες της εφημερίδας μας με εκατοντάδες ονόματα Αβορίγινων δικηγόρων και μπαρριστερς, πρωταθλητών σε διάφορα αθλήματα, φημισμένων μουσικών, πολιτικών, ακαδημαϊκών, ανώτατων δημοσίων υπαλλήλων κλπ. Ηλίθιοι και απολίτιστοι οι Αβορίγινες; Όχι βέβαια, μόνο για τους ρατσιστές που και εγώ έγινα θύμα τους όταν πίστεψα πως αν έδινε εργασία σε μια Αβορίγινη θα έχανα όλους τους Αυστραλούς πελάτες μου.

Στο μεταξύ, η Εργατική κυβέρνηση Αλμπανίτζι θέλει να δώσει φωνή στο εθνικό Κοινοβούλιο για τους Αβορίγινες που θα αποφασίσει με δημοψήφισμα ο λαός της Αυστραλίας. Όμως, νάσου πάλι οι ρατσιστές που δεν θέλουν ν' ακούσουν ούτε φωνή από τους πρώτους κατοίκους της χώρας και θ' αρχίσουν εκστρατεία για να απορριφθεί η πρόταση στο δημοψήφισμα. Τελικά πρόκειται για μια ιστορία βαρβάρων που προετοίμασαν το έδαφος για να έρθουμε εμείς στα ξένα χωράφια, ήταν και αυτό μια λύση στα δικά μας προβλήματα που μάς ανάγκασαν να μεταναστεύσουμε στους Αντίποδες. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να συνταχθούμε με τους κατακτητές, αλλά να βοηθήσουμε με την ψήφο μας, με την αντίδρασή μας, με τη δική μας

φωνή τους Αβορίγινες που παραμένουν πέμπτης κατηγορίας πολίτες.

Δηλαδή, τί θα συνέβαινε αν οι Αβορίγινες θα μπορούσαν να αναφέρουν στο Κοινοβούλιο παράπονά τους ή προτάσεις για να βελτιωθεί το βιοτικό τους επίπεδο; Το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να απορρίψει τις προτάσεις των Αβορίγινων, αλλά οι ρατσιστές γνωρίζουν πως η κυβέρνηση Αλμπανίτζι και οι ανεξάρτητοι βουλευτές θα έδειχναν κατανόηση στα προβλήματα των Αβορίγινων. Γι' αυτό θα παλαίψουν να μην περάσει η πρόταση της κυβέρνησης για φωνή των Αβορίγινων στο Κοινοβούλιο. Αλλά το καλό το παλλικάρι ξέρει και άλλο μονοπάτι, γι' αυτό ο πρωθυπουργός μελετά την περίπτωση να δώσει με αλλαγή στο νόμο που θα ψηφιστεί στο Κοινοβούλιο το δικαίωμα φωνής για τους Αβορίγινες.

Όπως βλέπουμε, η υποκρισία των λευκών δεν έχει όρια, το θράσος τους είναι απύθμενο.

Ποιος μιλάει για τα εγκλήματα των Ευρωπαίων αποικιστών σε όλο τον κόσμο; Ποιος μιλάει για τα εγκλήματα των Αγγλων στην Κύπρο μας, ή την τουρκική εισβολή στο νησί της Αφροδίτης; Σπάνια μιλούμε για την γενοκτονία των Ποντίων και Αρμενίων, αλλά ποιος μιλάει για τις γενοκτονίες των αυτόχθονων στη Νότια Αμερική, σε ολόκληρη την Αφρική και την Ασία από Ισπανούς, Πορτογάλους, Γάλλους, Ιταλούς, Γερμανούς, Ολλανδούς δήθεν χριστιανούς και δεν συμμαζεύεται; Κανείς, εκτός από κάποιους ακαδημαϊκούς και κάποιους πραγματικούς χριστιανούς που καταγγέλλουν αυτά τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας;.

Γι' αυτό η 26η Ιανουαρίου δεν πρέπει να δοξάζεται επειδή οι Αβορίγινες πολεμούσαν με ακόντια και οι Αγγλοι με όπλα, η έμφαση θα πρέπει να δίνεται στην μάχη της Καλλίπολης για να την γιορτάζουμε όλοι οι Αυστραλοί, έποικοι και Αβορίγινες.

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Πίστεψε η Τουλουπάκη ότι θα τη βγάλει καθαρή; Οτι θα την επιβραβεύσουν επειδή έκανε τη δουλειά της; Έχουν ράμματα για τη γούνα της. Θα την κυνηγάνε μέχρι να δει τον Χριστό φαντάρο. Κώστα Βαξεβάνη, Γιάννα Παπαδάκου και τα υπόλοιπα μέλη της συμμορίας να ετοιμάζεστε. Κάτι θα σκαρφιστούν και για σας. Το κράτος δικαίου στην Ελλάδα δεν θα χαριστεί στον υπόκοσμο της δημοσιογραφίας.»

Σοφά λόγια

«Ουκ ένι ιατρικήν ειδέναι, όστις μη οίδεν ότι εστίν άνθρωπος.» – Είναι αδύνατο να ξέρει την ιατρική αυτός που δεν ξέρει ακριβώς τι είναι ο άνθρωπος. - Ιπποκράτης, 460-370 π.Χ., Πατέρας της Ιατρικής

Καλό!

Είναι μία πλούσια κληρονομία και παντρεύεται έναν προικοθήρα...

«Μωρό μου, με παντρεύεσαι μονάχα γιατί μου άφησε ο πατέρας μου κληρονομιά 10 εκατομμύρια Ευρώ;»

Να πάω στο Rising Star να μου κάνει κακή κριτική η Βανδή να της πω "ευχαριστώ κυρία Βίσση" και ας με απομακρύνουν οι σέκκιούριτι

«Αγάπη μου τί ανασφάλειες είναι αυτές; Θα σε παντρευόμουν όποιος κι αν σου τ' άφηνε!»